

Bilder: Bosse Niklasson

I Huck's kölvatten...

Äntligen Mississippi River! Tillsammans med amerikanska vänner i segelbåten *Another Dawn* gav vi oss iväg en kall och magiskt vacker morgon. Vi skulle bara igenom två slussar på Mississippi och de skulle vi passera redan första dagen. Lätt som en plätt!

Men vid den första slussen hade man tekniska problem och vi fick vänta tre timmar innan vi var igenom. Lite stressande, då man har en lång dagstripp framför sig. Men nu skulle det bli åka av! Trodde vi. Efter bara någon distans leddes vi in på en lång kanal för ytterligare färd mot nästa sluss, som däremot snabbt släppte igenom oss.

I Huckleberry Finns kölvatten forsade vi sedan fram längs floden i cirka tio knop.

Det finns inte många ställen för småbåtar att stanna vid längs Mississippi River så de få ställen som finns får man försöka passa. Vårt mål för dagen var Hoppie's marina.

Lite lagom lurigt att vända och lägga till medan vattnet rusar söderut i 3-4 knop. Allt gick bra och vi kunde förtöja vid en av Hoppie's pråmar. För det är vad marinans består av.

Några gamla rostiga pråmar att knyta fast vid, bensin och diesel för den som behöver, ett par sittgrupper och allsköns skräp. Inga faciliteter men marinans drivs

sedan evigheter tillbaka av ett par som kan allt om floden. Fran, marinadamen, höll skepparmöte och berättade om var vi kunde ankra, vad vi skulle se upp med och hur man hanterar strömmen när det är dags att svänga av från Mississippi, ovärderlig kunskap!

MISSISSIPPI ÄR EN GANSKA bred flod som kantas av sandstränder, skogar med träd i alla höstens färger, en del kalkstensklippor och här och där en ful fabrik. Det syntes klart att hösten var i antågande. Vi hade fint väder med sol och lätta vindar. Att ha vinden emot sig i denna kraftiga ström ger en mycket kort och krabb sjö så vi var glada för vindbristen. Det blev många tidiga morgnar med otroligt vackra gryningsstunder. Nätterna var ganska kalla, med cirka tio grader, men på dagarna hade vi 25-30 grader. Som svensk sommar när den är som bäst.

Att se den vithuvad örnen sväva över vattnet är en fantastisk upplevelse.

Naturupplevelsen blir stor när man går på floder. Förutom den vackra naturen såg vi dag-ligen olika djur, mest fåglar, men vi

träffade även på ett rådjurskid och några sköldpaddor. Av de fåglar vi sett är Bald Eagle nummer ett. Denna stora, vackra vithuvade örn som är Amerikas nationalsymbol. Blå häger syntes ofta men också den vanliga vita ägretten. Gamar, hökar, pelikaner och en massa olika småfåglar som vi tyvärr inte vet namnet på.

DÅ OCH DÅ MÖTTE vi en pråm, eller rättare sagt en bogserare med ett antal pråmar framför sig. Vid möten blir sjön alldeles som tokig bakom dem i cirka 15 minuter. De kör för fullt och gör 5-7 knop framåt mot den kraftiga strömmen med stora motorer på ca 15-20 000 hästkrafter. Här kallas de för "barge" och kan ha allt från en till fyrtio pråmar framför sig. Den största vi sett knuffade 36 bastanta pråmar i bra fart! Möter man dem i en kurva skall man se till att vara i innerdelen. Vid varje möte gör man klokt att ropa upp dem på VHF. De är oftast inte så talföra, och dessutom pratar de många gånger en dialekt vi knappt förstår, men man brukar kunna få besked om "see you on the one" eller "one whistle". Eller så kan det vara "on the two". Dessa uttryck ger besked om hur vi skall mötas, eller ibland köra om, och där "one" betyder att vi skall ha dem på vår babordssida.

Förutom pråmar finns en hel del grenar och stockar i vattnet så det gäller att vara vaksam och se upp hela tiden.

Nästa dag gick vi en lite kortare sträcka

till en liten biflod där vi kunde gå in och förtöja vid Kaskaskias sluss. Bara att ropa upp slussvakten på VHF så får man ok till att övernatta. Tyvärr kan man inte gå iland. Annars kunde vi cyklat till Chester som ligger i närheten. Mest känt som födelseort för Popeye! Eller Karl-Alfred som han heter i Sverige.

EFTER ÄNNU EN LÅNG DAG längs floden ankrade vi i en liten kanal, skyddade från alla pråmar och den värsta strömmen. Vår sista natt fick vi ankra vid sidan om farleden i själva Mississippi, långt ut åt sidan där en stenvall skyddade mot strömmen. Båda gångerna har vi använt dubbla ankare vilket fungerat perfekt. Oavsett ström och vind ligger båten helt stilla.

Efter dryga 200 Nm lämnade vi Mississippi River, som fortsätter söderut ända ner till New Orleans. Där är floden är starkt trafikerad och det är svårt för småbåtar att hitta någonstans att stanna i den kraftiga strömmen, så de flesta svänger av in på Ohio River. Efter bara 60 Nm på Ohio River svänger man in på Cumberland River för en dag innan man via Tennessee River, Tenn-Tom Waterway och Mobile River tar sig ner till Mobile vid Mexikanska Gulfen. Där väntar seaQwests mast, som åkt ner med lastbil tillsammans med fem andra master och vår kära båt skall åter bli en segelbåt!

HELÉNE N. HURTIG, S/Y SEAQUEST

Då och då mötte vi en bogserare som knuffade massor av pråmar framför sig. Ibland kändes det lite pirrigt...